

12. Мстислав 1157-1169 (12)

13. Андреј Богољубски 1157-1174 (17).
Крај Кијевске Русје

"Грозног"

12. Симеон-Иван 1572-1584 (12).

Четврти и последњи део "Грозног"
13. Фјодор Иоановић (Ивановић)
1584-1598 (14). После њега немири,
познати немири XVI века. Борис
Годунов (отрован је) и долазак Ро-
манових. Крај старе Хординске
династије (Јарославића)

Десно смо се већ нашли у времену доласка на власт Романових. Како се то дешавало? Већ смо рекли да Борис Годунов није био стари, искусни политичар. Та карактеристика припада његовом стрицу Димитрију Годунову, брату Ирине Годунове, жене Фјодора Иоановића, мајке Бориса Фјодоровића, како ми сматрамо, за разлику од традиционалних историчара који су убеђени да је Борис Годунов био брат Ирине Годунове.

После смрти Димитрија Годунова настали су немири. Појављује се царевић Димитрије (чувени Лажни Димитрије) који је вероватно био син Ивана Ивановића (оног истог у чије време су владали Захарјини и који се налазио код Симеона и умро 1581. год.). Царевић Димитрије је предузео покушај да се докопа престола. Био је успешан. Мада је у директном сукобу Димитрије био побеђен, у Москви је вероватно имао присталице, јер је цар Борис отрован (умро је, уставши са стола).

Захарјини-Јурјеви-Романови су припадали страни Димитрија. Филарет Никитић Романов био је изабран за патријарха (пored живог московског патријарха) у клану "самозванца". После Димитријеве смрти почели су немири (грађански рат). У Москви се дуго налазила пољска војска. Када су пољаци протерани, Романови су успели да на престо буде изабран Михајло Романов. Околности избора и цео период његове владавине су веома мрачни. Приметимо само да је Филарет поново изабран за патријарха, већ после избора Михајла. Вероватно су покушавали да сакрију његову везу са Димитријем, али то није успело и првобитни избор Филарета за патријарха је познат (в. [423]). Лако је разумети зашто су Романови, дошавши на престо подржали верзију о "самозванцу царевићу Димитрију" (чијем су клану пре тога припадали). Ову су верзију можда баш они и створили! Присталице цара Бориса Годунова су вероватно оптуживали Димитрија само зато што је био закалуђерен, па отишао из манастира, а не зато што "није био царевић". Закалуђерени царевић по њиховом мишљењу није више могао имати право на престо. Добро је познато да је Димитријева мајка Марија Нага у присуству много народа неколико пута потврдила да је он њен син. Обично се сматра да се она после убиства Димитрија одрекла својих речи. Али то није тачно. Оригиначне речи показују да се није одрекла од сина [423]. Романови су пак морали да Димитрија прогласе за самозванца! Он је имао сина који је био *законити престољонаследник*. А Романови то нису били. У исто време, присталице Бориса Годунова нису од те легенде имали никакве користи (како сад видимо), јер је